

РЕШЕНИЕ

№ 3757

гр. София, 03.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Луиза Христова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **4939** по описа за **2012** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Х. В. Г. от [населено място], срещу решение /без номер/ от 22.02.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 14704/2010 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 102 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № АХ5349 от 08.01.2010 г., издадено Началник на Административно-наказателна дейност при отдел „Пътна полиция” – СДВР, в частта, в която касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 12 месеца на основание чл. 174, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП, за извършеното административно нарушение по чл. 5, ал. 2, т. 3 от ЗДвП и на основание Наредба Из-1959/27.11.2007 г. са му отнети 10 контролни точки.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, незаконосъобразно и постановено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди се, че не са обсъдени всички събрани, в хода на проведеното производство доказателства. Според жалбоподателя неоснователно е дадена вяра на показанията на актосъставителя, които са непоследователни и противоречиви. Същият не си е спомнил основни обстоятелства, касаещи извършеното нарушение. Инвокирани са доводи, че нарушението не е установено по

категоричен начин и че актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него НП не отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, II касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетели са разпитани актосъставителя и свидетел по съставянето на АУАН, който е бил очевидец на нарушението.

От събраните доказателства следва да се приеме, че на 12.12.2009 г. около 02,47 часа в [населено място], касаторът Х. Г. управлявал по [улица] лек автомобил марка „О.“, модел „Т.“ с ДК [рег.номер на МПС]. След [улица], той спрял и паркирал пред клуб „Б.“. В същия момент полицейските служители Д. и П. изпълнявали задълженията си по охрана на обществения ред в състава на автопатрул 305. Виждайки, че водачът на посочения автомобил, преди да спре е извършил нарушение по ЗДвП, решили да го проверят. При проведения разговор, те констатирали, че той миришел силно на алкохол. Тогава било поискано съдействие от служители при отдел „Пътна полиция“ – СДВР. Пристигналите на място служители на КАТ изпробвали Г. за употреба на алкохол с техническо средство „А. Дрегер 7410+“, с фабричен номер ARSM-0139, който отчел концентрация на алкохол в издишания въздух от 1,13 промила. На Г. бил издаден талон за медицинско изследване. По преписката няма данни, дали водачът е дал кръв за определяне на точното количество алкохол.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № АХ 5349/12.12.2009 г. връчен на Г., който го е подписал с възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, II касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение Г. е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, което е получено от него лично на 06.04.2012 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 12.04.2012 г. /вх. 16877/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Изложени са изключително подробни мотиви, които се споделят от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Свидетелските показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани доказателства. Правните изводи са направени след обстоен и задълбочен анализ на фактите и показват отлично познаване на нормите, свързани с установяването на нарушенията и налагане на санкциите за управление на МПС след употреба на алкохол. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната

Предвиденото в чл. 174, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП наказание е лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 до 12 месеца и глоба от 200 до 500 лева. В разглеждания случай наложеното над средния размер наказание е съобразено с разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, като са отчетени тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. При липса на данни, за имотното състояние на нарушителя, размерът на „глобата” е определен законосъобразно, като е отчетено, че количеството на алкохол в кръвта на Г. е била 1,13 промила, т.е. само 0,07 промила по-малко, от количеството от 1,2 промила, при наличие, на което той би носил наказателна отговорност. С налагането на административно наказание се цели нарушителят да се предупреди и превъзпита към спазване на установения правен ред и се да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Управлението на МПС под въздействието на алкохол е нарушение, с което се застрашават живота и здравето на всички участници в движението, поради което и налаганите санкции следва да са със значителен размер.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, II касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 22.02.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 14704/2010 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 102 състав.

Решението е окончателно.